

عنوان مقاله:

ارزیابی تعدادی از عوامل بیو کنترل بر علیه عامل بیماری پژمردگی آفتابگردان

محل انتشار:

سومین همایش سراسری محیط زیست، انرژی و پدافند زیستی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

حسام الدین رضائی - گروه علوم کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

مدیریت بیولوژیکی را می توان به عنوان یکی از مهمترین و مطلوب ترین روش های مدیریتی در کاهش اثرات سوء عوامل بیماری زای زنده گیاهی در صورت فراهم نمودن شرایط مساعد بیوکنترل ها مورد نظر قرار داد. از آن جا ئیکه این عوامل بصورتطبیعی در تمامی خاک ها ی مزارع کم و بیش موجود می باشند، لذا قادر به استخراج و تولید گسترده جهت اهداف مدیریتی، مناسب به نظر می رسند. بدین جهت، هدف از این تحقیق ارزیابی چهار عامل بیوکنترل بنام های: تریکودرما گونه هارزانیوم، هماتیوم، ویریدی و گلیوکلادیوم ویرنس، سودوموناس گونه فلوروسنس و باسیلوس گونه سابتیلیس بر علیه قارچ عامل بیماری پژمردگی آفتابگردان (*Fusarium moniliforme*) در شرایط آزمایشگاهی صورت پذیرفت. آزمایش بصورت طرح کاملاً تصادفی با هفت تکرار و از روش کشت متقابل بر رشد طولی عامل بیماری انجام گرفت. بر اساس داده های گزارش شده در میان گروه قارچ های بیو کنترل تریکودرما گونه هارزانیوم با اعمال اثر بازدارندگی (19 میلی متر) در قبال 6 میلی متر به وسیله تریکودرما گونه هماتیوم بترتیب بیشترین و کمترین اثر را از خود نشان دادند. از طرفی اثر بازدارندگی باکتریها ی بیوکنترل فاقد هر گونه اختلاف معناداری بودند بطوری که اثر بازدارندگی آنها 5 و 8 / 5 میلی متر به ترتیب جهت سودوموناس گونه فلوروسنس و باسیلوس گونه سابتیلیس گزارش گردید. طبق داده های استخراج شده چنین استنباط می گردد جهت کنترل عامل بیماری پژمردگی آفتابگردان گونه های قارچ تریکودرما به عنوان یکی از بهترین راهکار های مدیریت بیولوژیکی است.

کلمات کلیدی:

آفتابگردان، ارزیابی تاثیر، عامل بیماری پژمردگی، عوامل بیوکنترل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/402341>

